

Pedagogisch concept van het Onthaal-, Oriëntatie- en Observatiecentrum Cidar

Het O.O.O.C als « overgangs »-situatie in de hulpverlening m.b.t. jongeren.

Het O.O.O.C. is voor het verzorgen van een overgangssituatie voor de jongeren en de gezinnen die aan het O.O.O.C. worden toevertrouwd. De opdracht van het O.O.O.C. bestaat erin de jongeren en de gezinnen te begeleiden bij hun overgang van een vastgelopen problematische opvoedingssituatie naar een situatie met perspectief.

Essentieel in dit “overgangs”-proces is dat de jongeren en de gezinnen kunnen ervaren dat ze zelf vat hebben op dit overgangsproces. Participatie is dan ook een centraal aandachtspunt in de werking van het O.O.O.C.

In het verzorgen van die overgangssituatie vervult het O.O.O.C. drie hoofdfuncties.

De drie hoofdfuncties zijn het advies aan verwijzers op basis van diagnostiek, de oriëntatie, en crisishulpverlening in het kader van Integrale Jeugdhulp.

De diagnostiek, de oriëntatie en de crisishulpverlening kunnen zowel residentieel, mobiel als ambulantly uitgevoerd worden.

Diagnose en advies.

De diagnostische activiteit van het O.O.O.C. wordt opgevat als een proces. Dit proces is erop gericht een inzicht te verwerven in de problematiek van het cliënteel, die aanleiding heeft gegeven tot een beroep op de jeugdhulp.

De diagnostische activiteit is opgevat als een communicatief proces.

In het diagnostisch proces vinden er 3 types van onderzoek plaats:

het maatschappelijk onderzoek, het psychologisch onderzoek het leefgroep onderzoek bij residentieel opgenomen jongeren. Een onderhoud met een psychiater is optioneel.

Het diagnostisch proces waarbinnen deze onderzoeken plaatsvinden levert het basismateriaal waarop het advies aan de verwijzers wordt geformuleerd.

Dit krijgt een schriftelijke neerslag in het verslag.

Het diagnostisch proces.

a. Algemeen

Het diagnostisch proces wordt opgevat als een communicatief proces waarin jongeren en ouders als actieve en t.a.v. de professionals als gelijkwaardige partners worden benaderd.

Het eindproduct van het diagnostisch proces is de verwoording van de perspectieven die jongeren en ouders hebben in de situatie waarin ze zich bevinden.

Deze verwoording van perspectieven gaat gepaard met het aangeven van reële engagementen en met de verwoording van de voorwaarden waaronder die engagementen kunnen vorm krijgen en stand houden.

Dit laatste impliceert een concrete uitdrukking van het samenspel tussen collectieve engagementen (bijvoorbeeld de inzet van hulpverlening) en individuele engagementen (bijvoorbeeld de inzet van ouders, familieleden, de jongere, derden).

b. Opbouw door de bewerking van thema's

In de contacten met het cliënteel, in het onderzoek van dossiers over het cliënteel, in contacten met verwijzers over het cliënteel, in contacten met derden, duiken probleemgebieden en mogelijkheden op.

Die probleemgebieden en mogelijkheden worden bewerkt tot "thema's": onderwerpen die mogelijk maken dat de probleemgebieden en mogelijkheden geëxploreerd worden in hun relatie tot collectieve normen, die zelf een amalgaam vormen van verboden (vb: strafrecht), verplichtingen (vb: leerplicht) en subjectieve rechten.

De thema's zijn dan ook de sleutels om met het gelaagde spanningsgebied tussen private opvoedings- en levenssituaties en collectieve normen om te gaan en er vorm aan te geven.

Dit spanningsgebied is gelaagd omdat het onderzoek van dit spanningsveld tevens een onderzoek inhoudt van de verschillende betekenissen van collectieve normen t.a.v. zeer uiteenlopende private opvoedings- en levenssituaties, en van de toeschrijvingen die in die betekenissen besloten liggen.

Hieruit volgt dat er twee thema's in elke begeleiding terugkeren, en een referentiekader bieden voor de ontwikkeling van andere thema's: het gegeven dat het werk van het OOC een specifieke interventie is, en het gegeven dat cliënteel over subjectieve rechten beschikt.

De bewerking van deze thema's leidt tot het formuleren van de manier waarop cliënteel zich met dit gegeven verhoudt, de manier waarop zij uitgenodigd worden zicht hiertegenover te situeren, de manieren waarop zij hieraan betekenis verlenen en de ontwikkelingen die zich hierin voordoen.

c. De settings die dit communicatieve proces mogelijk maken

Het diagnostisch proces is aan tijd en tijdsverloop gebonden. Volgens de erkenningsvoorwaarden van het O.O.O.C. is de beschikbare tijd voor diagnostiek vastgelegd op 60 dagen, éénmaal verlengbaar met maximaal 60 dagen.

De basisstructuur van de tijdslijn in het communicatief proces:

1. **Onthaal-rondetafel:** Bij de aanvang van het diagnostisch proces wordt een onthaal-ronde tafel georganiseerd. Hieraan nemen de jongere, zijn ouders, de consulent, de individuele begeleider (residentieel), de maatschappelijk werker en de procesbegeleider deel. De insteek van deze bijeenkomst is de vraag hoe cliënteel in het OOC terecht komt, wat ze hiervan kunnen verwachten, en wat er gaat gebeuren. De kennismaking gaat gepaard met een korte uitleg over de werking van het centrum. Op de onthaal-ronde tafel kunnen al thema's opduiken of aangeraakt worden. Van de onthaal-ronde tafel wordt een summier verslag gemaakt dat overgemaakt wordt aan alle deelnemers.

2. **Tussentijdse gesprekken met de jongere, ouders, ...**

De Individuele leefgroepbegeleider heeft wekelijks een tussentijds gesprek met een in de residentie opgenomen jongere. De maatschappelijk werker heeft geregeld tussentijdse gesprekken met de ouders en anderen (context, school...).

In deze tussentijdse gesprekken wordt de situatie waarin de jongeren, ouders en andere betrokkenen zich bevinden onderzocht. Zowel de belevingswereld van jongeren en ouders, als de reconstructie van de situatie en zijn geschiedenis komen aan bod. Op de tussentijdse gesprekken wordt vooruitgeblikt op de meer formele settings die ingezet worden in het diagnostisch proces: voorbereiding professioneel overleg, professioneel overleg, synthese (zie verder). Jongeren en ouders worden betrokken in de voorbereiding van deze formele momenten: zij weten wat er zal besproken worden, zij kunnen hierover al bedenkingen, informatie en standpunten weergeven.

3. **Mini-teams.**

Minstens om de 2 weken wordt een mini-team belegd, per casus. Op deze bijeenkomst wordt de casus opgevolgd door de leefgroepbegeleider, sociaal werker, procesbegeleider en psycholoog. Indien nodig kunnen er ad hoc meer mini-teams ingelegd worden.

4. **Ronde tafel ter voorbereiding van het professioneel overleg.**

Na 6 weken wordt per casus een ronde tafel ingelegd ter voorbereiding van het professioneel overleg. Op deze ronde tafel wordt met de jongere, het gezin heel het doorlopen proces overlopen en wordt aangegeven wat op het professioneel overleg besproken zal worden, en

hoe cliënteel, hulpverleners en verwijzers zich hiermee verhouden. Er wordt ook gepoogd tot een formulering van perspectieven te komen en tot een omschrijving van te nemen engagementen. Op deze ronde tafel worden de jongere, het gezin en de consulent uitgenodigd als gesprekspartners.

5. Professioneel overleg.

Het professioneel overleg is erop gericht tot de formulering te komen van een gedragen advies, door de hulpverleners, rekening houdend met de besprekingen op de ronde tafel ter voorbereiding van het professioneel overleg.

6. Synthese.

Op de synthese worden alle informatie, bedenkingen, observaties verwerkt. In deze verzameling worden de verschillende perspectieven van waaruit deze tot stand kwamen uitgedrukt. De jongere, het gezin, de individuele leefgroepbegeleider, de maatschappelijk werker, de procesbegeleider en de verwijzer nemen deel aan deze bijeenkomst. Het advies zoals tot stand gekomen op het professioneel overleg wordt ter bespreking voorgelegd met het cliënteel. Op basis hiervan worden dan afspraken gemaakt om een overgang te kunnen maken naar de gewenste situatie na de interventie door het O.O.O.C.

d. De onderzoeken.

In het diagnostisch proces worden uiteenlopende onderzoeksperspectieven ingebouwd. Hierin onderscheiden wij het perspectief dat tot stand komt in het maatschappelijk onderzoek, het perspectief van de leefgroep, het perspectief van het psychologisch en eventueel psychiatrisch onderzoek.

1. Maatschappelijk onderzoek:

De maatschappelijk werker bouwt contacten op met de jongere, met gezinsleden, met derden, met de school, met de verwijzers. Eén dimensie van deze contacten beoogt het verzamelen van informatie om een beeld op de problematiek te vormen. Het beeld dat de maatschappelijk werker opbouwt is zowel actueel als historisch (anamnese).

Anderzijds speelt de maatschappelijk werker ook in op de directe problematiek: in dit verband kunnen er tijdens de “onderzoeken” démarches naar andere instanties opgezet worden (kindergeld, mutualiteit, werkloosheid, interculturele bemiddeling, school, enz.).

T.a.v. jongeren die in het centrum verblijven heeft de maatschappelijk werker de opdracht de aspecten van het verblijf bespreekbaar te houden met de ouders en tussen de jongeren en de ouders. De maatschappelijk werker is ook verantwoordelijk voor de schoolopvolging van de jongere.

Aan elke jongere wordt één maatschappelijk werker toegewezen.

De setting van het maatschappelijk onderzoek is de gesprekssituatie met het cliënteel. De gesprekken gaan op het centrum door, bij het cliënteel thuis of op andere plaatsen. Frequentie en accenten hangen af van situatie tot situatie.

De gesprekssituaties zijn situaties met verschillende en wisselende gesprekspartners: ouders, jongere, nieuwe partners van ouders, familie, relevante derden, andere hulpverleners, verwijzers.

De betrokken gesprekspartners worden zowel individueel als collectief gesproken, zo worden er op regelmatige tijdstippen ronde tafelgesprekken gepland waarop alle betrokken worden uitgenodigd. Indien één of meerdere gesprekspartners niet aanwezig kunnen zijn worden zij op de hoogte gebracht door de maatschappelijk werker. Dit kan zowel telefonisch als met het verslag dat van elke ronde tafel bijeenkomst wordt gemaakt.

Het maatschappelijk onderzoek mondt uit in het verslag dat deel uitmaakt van het professionele verslag. Dit verslag vormt de basis van de synthesebespreking met de jongeren, zijn ouders/ voogd en de verwijzers.

2. Psychologisch onderzoek

Het psychologisch onderzoek in het Jongerencentrum Cidar kan beschreven worden als een combinatie van een breedband-standaardonderzoek met jongere specifieke aandachtspunten. Het opzet van de contacten en het onderzoek is aangepast aan de specifieke verwijzingscontext en aan de algemene werking van het Jongerencentrum Cidar zelf.

Het psychologisch onderzoek maakt zo deel uit van een geheel van verschillende observatie- en onderzoeksmethoden en is een bouwsteen in het kader van een algemene hypothese- en diagnosestelling. Het psychologisch onderzoek in het Jongerencentrum Cidar is eerder onderzoek- of resultaatgericht dan behandeling- of procesgericht gezien de contacten, meestal drie tot vier halve dagen, georganiseerd worden vanaf de tweede week tot ongeveer de zesde week wanneer de onderzoeksfase afgesloten wordt.

Het psychologisch onderzoek heeft tot doel een overzicht te geven van de ervaring- en belevingswereld van de jongere en zicht te geven op diens persoonlijkheidsstructuur. Het geheel is een combinatie van verschillende methoden waarbij gespreksvoering afgewisseld wordt met testgebruik in brede zin: screeningsinstrumenten, persoonlijkheidsvragenlijsten, gezinsvragenlijsten, projectieve technieken enz....

Er werd een specifieke jongerengerichte werkwijze ontwikkeld waarbij jongeren, vaak via computerverwerking, onmiddellijk feedback kunnen krijgen van de resultaten van hun verschillende testuitslagen *en* betrokken worden bij besprekingen ervan. Gezamenlijk wordt er , in het kader van

een eindbespreking, een probleemsamenhang ontwikkeld waarbij er als slot een overzicht gegeven wordt van de verschillende moeilijkheden.

Na de contacten met de jongeren is er de verdere interpretatie van de gegevens en verslaggeving. Bij dit laatste werd gekozen voor een kort algemeen overzicht waarbij, naast observatie- en gespreksgegevens (met meer nadruk op hoe de jongeren spreekt dan op wat hij zegt), de testgegevens ingeschat worden naar hun relevantie op vlak van gedrag, emotie, zelfbeeld en gezinsfunctioneren.

Het psychologisch onderzoek en de activiteiten van de psycholoog zijn voortdurend geïntegreerd in de gehele werking van het centrum. Vanaf de intake tot het afrondingsgesprek wordt de psycholoog op de hoogte gehouden van de verwickelingen.

3. Contact met de psychiater

De jongeren kunnen vanuit het Jongerencentrum Cidar een onderhoud hebben met een psychiater.

Deze gesprekken hebben het statuut van psychiatrische consulten. De psychiater kan behandelingen met psychofarmaca opvolgen. Soms zet hij zulke behandelingen in.

De psychiater kan ook ouders en anderen te woord staan. Voor communicaties met psychiatrie, klinieken en om medische verslagen op te vragen wordt soms beroep gedaan op de psychiater.

4. Bevindingen van de leefgroep

De ervaring van de begeleiders met de jongere in de leefgroep wordt mee verwerkt in de onderzoeken die aanleiding geven tot het formuleren van adviezen.

Aan elke jongere wordt een “individuele begeleider” toegewezen. Deze staat in voor de formulering van het beeld op de jongere, naar aanleiding van zijn verblijf.

De individuele begeleider put uit gesprekken met de jongere en uit de besprekingen met collega's. Hij staat in voor de terugkoppeling op de teamvergaderingen.

De opbouw van het leefgroep verslag is een weergave van de aandachtspunten voor de leefgroep begeleider.

Oriëntatie.

De onderzoeken en de begeleiding die vanuit het O.O.O.C. worden opgezet, zijn erop gericht met alle betrokkenen een richting in te slaan waarin jongeren en hun gezinsleden verder kunnen ontwikkelen.

Er is een waaier van mogelijkheden. Heel wat jongeren gaan terug naar huis. Dikwijls wordt voorgesteld dat zij gedurende enige tijd verder worden begeleid door een dienst die hierin gespecialiseerd is (bijvoorbeeld een thuisbegeleidingsdienst, een dagcentrum of een centrum voor geestelijke gezondheidszorg). Voor andere jongeren wordt een oplossing gezocht bij een pleeggezin of een instelling. Soms wordt er beroep gedaan op de psychiatrie.

Vele jongeren worden naar een instelling verwezen als voorbereiding op zelfstandig wonen. Jongeren kunnen vanaf 17 jaar onder begeleiding zelfstandig wonen.

Het komt ook voor dat jongeren betrokken worden in een leer- of ervaringsgericht project, of dat ze een gemeenschapsdienst uitvoeren om aangerichte schade te herstellen.

Tussen het advies en de uiteindelijke concretisering ervan die uitmondt in de oriëntatie kan er een wereld van verschil liggen.

Na de synthese kunnen er zich nieuwe ontwikkelingen voordoen bij de jongere en zijn omgeving, of kan de begeleiding één en ander in een nieuw licht zien, wat dan een aanpassing van de oriëntatie met zich meebrengt. Aanpassingen worden voorgelegd aan het fiat van de verwijzers, en worden grondig gecommuniceerd aan alle betrokkenen, o.a. via de rondetafels.

Het niet beschikbaar zijn van plaatsen, of weigeringen om op te nemen kunnen leiden tot sterk afgezwakte versies van het oorspronkelijke oriëntatievoorstel. Ook deze bewegingen worden onderworpen aan het fiat van verwijzers, en gecommuniceerd met de betrokkenen.

Zolang de oriëntatie loopt, blijven verschillende gespreksituaties ingericht: individuele gesprekken, gesprekken met gezinsleden, en eventueel mini-team blijven gehandhaafd.

Het begeleidingsproces wordt afgerond met een afsluitingsgesprek. Hierin wordt teruggeblikt op het doorlopen proces.

Crisishulpverlening.

Het Jongerencentrum Cidar maakt deel uit van het intersectoraal netwerk crisisjeugdhulp Vlaams Brabant en biedt de modules interventie, begeleiding of opvang aan. Crisishulp binnen het crisisnetwerk heeft als doel om een crisissituatie te deblokken, is beperkt in tijd en wil meer ingrijpende hulp voorkomen. Het gaat over vrijwillige hulpverlening. Een interventie, begeleiding of opvang binnen het crisisnetwerk verschilt van de reguliere werking van het O.O.C.

De residentie.

Een deel van de jongeren die door het O.O.O.C begeleid worden, verblijven gedurende een gedeelte van de tijd of gedurende gans de begeleidingstijd in de leefgroep van het O.O.O.C.

Ze verblijven in de leefgroep omdat de situatie thuis of in een andere instelling, zo in de knoop ligt, dat de jongeren daar beter even niet zijn. Gemiddeld verblijven er 5 tot 8 jongeren in de leefgroep. Aan de jongeren wordt gevraagd een constructieve bijdrage te leveren aan het leven in huis. Zoals overal waar mensen samen leven zijn er waarden, regels en regelingen. De belangrijkste waarde is dat iedereen die in de leefgroep komt respectvol omgaat met de anderen.

Er zijn heel wat praktische regelingen over alles en nog wat: opstaan, slapengaan, eten, op bezoek gaan en bezoek ontvangen, op weekend gaan, de was, het zakgeld en nog veel meer.

Tijdens het schooljaar zetten de jongeren vanuit de leefgroep hun dagbesteding (school, werk) verder. Tijdens de schoolvakanties zijn er aangepaste activiteiten, zoals kampen en daguitstappen.

Op weekend gaan kan, wanneer er afspraken over gemaakt worden.

Jongeren kunnen tijdens hun verblijf werken aan een « project ». De jongeren die dit doen maken een werkstuk naar keuze, dat ze dan voorstellen aan de andere jongeren, aan de werknemers en aan mensen (familie, vrienden) die ze uitnodigen.

De leefgroep staat in voor pedagogische opvang van jongeren, gedurende 24 uur per dag, 365 dagen per jaar.

Het pedagogisch regime is erop gericht een leefklimaat te creëren waarin jongeren met uiteenlopende profielen en problematieken kunnen gedijen.

De basisregels zijn erop gericht de omgang met mekaar respectvol te laten verlopen. Het centrum heeft ervoor geopteerd hierover geen waslijst van reglementen in te voeren en de formulering van deze regels te beperken tot enkele basisbeginselen: geweldloosheid, respect voor mekaars intimiteit, vrije meningsuiting van allen tegenover allen.

De jongeren die in de leefgroep terechtkomen, zijn doorgaans ernstig geraakte, niet gerespecteerde jongeren. Respectvolle omgang met anderen is hen eerder vreemd dan vertrouwd.

Op dit niveau situeert zich de belangrijkste opdracht voor de leefgroep begeleiding: met de jongeren een ervaring van respectvolle omgang met en t.a.v. mekaar op te bouwen.

Het O.O.O.C. stimuleert contacten en engagementen buiten de instelling. Dit vertaalt zich in het belang dat er gehecht wordt aan de school, aan bezoeken en aan vrijetijdsactiviteiten buiten het O.O.O.C.

De reactie op niet getolereerd gedrag is heterogeen, en niet gestandaardiseerd. Lijfstraffen, opsluiting, verminderen van maaltijden of “boetes” mogen nooit toegepast worden.

Flexibiliteit wordt in het regime ingebracht via het inbouwen van *individuele aandacht* voor jongeren, via *flexibiliteit in bezigheden* waaronder *de projectwerking* en via de *inspraakkanalen*.

In het leefgroep gebeuren wordt zoveel als mogelijk aandacht besteed aan individuele noden en verzuchtingen van jongeren, in functie van het eigen traject. Dit vertaalt zich in individuele begeleidingen, en in de mogelijkheden om individuele activiteiten te ontwikkelen en niet groepsgebonden engagementen aan te gaan.

Avond-, weekend en vakantieactiviteiten volgen geen geijkte inhoud. De inhoud ervan wordt aangepast. Een aandachtspunt is dat er voldoende sport- en openluchtactiviteiten worden ingebouwd. Voor “exotische” activiteiten zoals paintball, tropische zwembaden, kunnen activiteiten worden ingericht ter financiering: autopoets, verkopen op de markt, enz.

Jongeren kunnen individueel aansluiten bij sport- of hobbyclubs buitenshuis. Het komt ook voor dat jongeren weekend of vakantiewerk doen. Jongeren uit de ambulante werking kunnen deelnemen aan de vakantie-activiteiten. De jongeren kunnen een project uitwerken met medewerkers van het centrum: een werkstuk dat na enkele weken wordt voorgesteld. Wat een project kan zijn is niet op voorhand gedefinieerd: tekst, film, beeldend werk, muziek, dans... Op de voorstelling worden de jongeren, het personeel uitgenodigd. De jongere die een project voorstelt kan familieleden en vrienden uitnodigen op de voorstelling. Ook jongeren uit de ambulante werking kunnen een project uitwerken en voorstellen.

Om de flexibiliteit en het participatieve gehalte van de werking te waarborgen wordt veel aandacht besteed aan inspraak van de opgenomen jongeren. Buiten de inspraak die ze hebben in hun eigen begeleidingsproces, worden er inspraakkanalen voorzien waarop de dagelijkse organisatie en de ontwikkelingen van het centrum besproken kunnen worden.

Groepsgesprek. Wekelijks is er een vergadering van alle jongeren met de begeleider van dienst. Alle aspecten van het leefgroep gebeuren kunnen ter sprake komen. Tijdens de vakantie wordt het groepsgesprek vervangen door een weekafsluiting op vrijdagnamiddag...

Full House. De Full House is een bijeenkomst waar alle in het centrum verblijvende jongeren en alle personeelsleden aan kunnen deelnemen. De Full House heeft twee delen: een formeel vergadergedeelte, en een informeel samenzijn. De vergadering verloopt volgens een open, niet gelimiteerde agenda, onder leiding van de directeur.

Aperitiefje.

Bij het aperitiefje, voor het avondeten, komen jongeren en begeleiding samen. Hierop kan het verloop van de voorbije dag besproken worden en het verloop van de komende avond.

Het aperitiefje heeft een informeel karakter

Afsluiting van de dag

Ook voor het slapengaan komen jongeren en begeleiders samen. Ook de afsluiting van de dag heeft een informeel karakter.

Ambulante werking en mobiele werking.

Meer dan de helft van de begeleide jongeren verblijft thuis gedurende de ganse begeleidingstijd.

Nogal wat jongeren stappen tijdens de begeleidingstijd over van een verblijf in de leefgroep naar een verblijf thuis, of omgekeerd. Jongeren die thuis verblijven kunnen deelnemen aan een aantal activiteiten die ingericht worden door de residentie (vakantie-activiteiten, projectwerking) of die gemeenschappelijk ingericht worden (deelname aan Radick en het Multimedia-atelier).

Dagopvang tijdens de schooluren.

Het O.O.O.C voorziet in opvang overdag tijdens de schooluren voor de jongeren die niet op school aankomen.

In de dagopvang wordt een onderscheid gemaakt tussen de opvang die school vervangend is en de opvang die situationeel is.

1. School vervangende opvang.

Jongeren waarbij voorzien wordt dat ze niet op school aankomen kunnen worden opgevangen in het Time-out project Koïnoor, of kunnen doorverwezen worden naar het project Leerrecht.

Zij nemen deel aan de activiteiten ingericht door Koïnoor tot wanneer ze terug kunnen aansluiten bij een reguliere school. De aansluiting bij een reguliere school wordt uitgewerkt in een concrete samenwerking tussen Koïnoor en het O.O.O.C. Wanneer er geen zicht komt op een aansluiting met regulier onderwijs, kan de jongere ingeleid worden bij het netwerk Leerrecht.

De inschakeling in het volledige activiteitenprogramma van Koïnoor, als school vervangende dagopvang, is gericht op jongeren uit de residentie.

Alle jongeren uit Koïnoor (de jongeren rechtstreeks toegeleid naar Koïnoor, en de residentiële jongeren uit de school vervangende dagopvang) kunnen deelnemen aan Radick en de multimediaclub. Radick is de redactie van een tijdschrift en de multimediaclub maakt multimediale producten. De vestiging van Radick en de multimediaclub is in de gebouwen van de V.Z.W.

De deelname aan Radick en aan de Multimediaclub staat eveneens open voor jongeren uit de ambulante werking van het O.O.O.C, voor jongeren die begeleid worden door De Vuurvogel en voor jongeren die begeleid worden in het Netwerk Leerrecht.

2. Situationele opvang tijdens de schooluren.

Wanneer jongeren niet aankomen op school wegens ziekte, spijbelen of externe verplichtingen (onderzoeken, afspraken met verwijzers of hulpverleners), voorziet het O.O.O.C in opvang op de terreinen en in de gebouwen van het O.O.O.C